

לשון הרע

הידעתם?

באמצע המאה ה-19 כתב הרב ישראל מאיר הכהן מראדין ספר על איסורי לשון הרע ורכילות, משום שחשב שתופעות אלו נפוצות מאוד ויש להזהיר מפניהן. הרב קרא לספר 'חפץ חיים', כרמז לפסוק מתהלים. סרקו את הברקוד ומצאו את הקשר בין הפסוק לבין תוכנו של הספר.

הכול דיבורים

אסור לספר בגנות חברו אפילו על אמת גמור, וזה נקרא בפי חכמינו זיכרונם לברכה בכל מקום: 'לשון הרע'. אין חילוק באיסור הסיפור, בין אם סיפר בעצמו ברצונו, ובין אם עמד עליו חברו בדברים והפצירו עד שסיפר לו, מכל מקום אסור.

('חפץ חיים' כלל א, סעיפים א, ה)

- אם מדובר באמת גמור, מדוע אסור לספר?
- אילו אנשים מעורבים במעשה של לשון הרע, ומה תפקידיהם?
- כיצד מתחלקת ביניהם האחריות למעשה?
- באילו מקרים צריך לספר רעה על אחר?

אילו הייתם צריכים לתכנן התקן כמו בסרטון – איך הייתם מגדירים לו מתי השיחה הפכה ל'לשון הרע'?

פעילות

הסתכלו בכרזות שעיצבו לתחרות עיצוב כרזות נגד לשון הרע. (תוכלו לחפש בגוגל מקבצים נוספים של כרזות מתחרות זו). נסו גם אתם לעצב וליצור כרזה עם מסר דומה.

אבל זאת האמת.
לא לשון הרע!

